

פתיחה לפרק "יום טוב"

"דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש" (ויקרא כג, כד)

"ובהקהיל את הקהל תקעו ולא תריעו. ובני אהרן הכהנים יתקעו
במצצרות והיו לכם לחקת עולם לדורותיכם" (במדבר י, ז-ח)

"ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון
לו כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו כי חֲדַנְתָּ ה' היא מעונכם"
(נחמיה ח, י')

נושא יסודי נוסף של דיון בפרק זה הוא בבירור הלכה למעשה כיצד סדר התפילות והתקיעות בראש השנה. הן לגבי התפילות והברכות המיוחדות שתקנו חכמים, תוכנן והחלקים המעכבים שבהן, והן לגבי תקיעת השופר שלמעשה היא חלק מן הטכס – התפילה בראש השנה. מה היא ההגדרה של קולות התקיעה והתרועה, והאם יש מחזור או מבנה מסוים של קולות שהוא מחובת היום. בירור נושאים אלה הוא ענינו של פרק זה.

מצוות תקיעת השופר בראש השנה נראית כשייכת מעיקרה אל מרכז החיים היהודי, המקדש, שלידו גם מושב הסנהדרין הגדולה. במקום מרכזי זה נעשית תקיעת השופר בחג בשלמותה. אולם תקיעת השופר מצוותה גם במקומות אחרים מחוץ למקדש, וגם בדורות שלאחר חורבן הבית. כיון שתקיעת השופר בשבת יש בה חשש איסור (אם מצד עצמה ואם בהיותה מביאה לידי מלאכה גמורה) צריך לברר האם, ובאיזו מידה, יש להגביל את התקיעה, במקום שהדבר עלול להביא לידי עבירה.